

Планинче.

Обичамъ леля Злата,
ахъ, много я обичамъ,
когато ме изпрати
саминъ въвъ планината
да нося хлѣбъ на чичо.
Съ тояжка въвъ ржката
и на гърба съ торбичка
летя изъ планината

край храсти и рѣкички
по-лекъ и отъ сърничка.
Днесъ стигна ли въ гората
при нашитѣ овчари,
при белитѣ козички,
високо ще имъ викна :
приветъ, приветъ на всички
отъ моитѣ другари !

Димитъръ Пантелеевъ

На оранъ.

Черни, есенни мъгли
като олово тежатъ,
по окаляния пѣтъ
скърцатъ празнитѣ коли,
палешниците звѣнтятъ.

Тръгналъ е на оранъ пакъ
работливиятъ селякъ —
тръгналъ е — върви и пѣе—
отъ сега ще чака снѣгъ,
щомъ се житото посѣе.

Богъ съсъ силната ржа
ще го пази отъ студа
и на пролѣтъ ще съживи,
сесъ дѣхътъ на пролѣтъта,
роднитѣ, просторни ниви.

Веса Паспалеева.